

Flamenko dziesmu dzeja

Flamenko dziesmām nepiemīt skaistas romastiskas un ausīm tīkama skaņa.

Tajās klieudz smeldze.

Par tām saka: "balss, kas ievaino" vai "dziesma, kas sāp".

I

Tava mīlestība ir kā vērsis:

Kurp sauc, turp skrien.

Un manējā ir kā akmens;

Kur noliek, tur tā mīt.

Lai vadītu, dzima Dāvids,

Lai vieds kļūtu - Zālamans,

Lai asaras lietu - Džeremijs

Un lai tevi mīlētu - es.

Palūkojies mani, čigāniete,

Dieva dēļ, palūkojies!

Jo es pārtieku no tavu acu skatu

Žēlastības dāvanām.

25 celles ir

Utveras cietumā.

24 esmu jau pabijis

Vēl palikusi visdrūmākā.

II

Kādas gan lietas nenotiek dzīvē!

Zvaigznes raudāja

Ieraugot, ka aust rīta saule.

Es vairs neesmu tas, kas biju,

Ne arī tas, kas mēdzu būt.

Esmu kā skumju pilns skapis,

Nostumts malā pie sienas.